

Sygn. akt **XI Ka 727/20**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2020 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Artur Achrymowicz

Protokolant Agnieszka Furdel

przy udziale prokuratora Ireny Koniecznej

po rozpoznaniu dnia 24 listopada 2020 roku

sprawy **K. K. (1)** s. R. i A. z domu H. ur. (...) w L.

oskarżonego z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie

z dnia 25 sierpnia 2020 roku sygn. akt III K 513/20

I Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. rozwiązuje karę łączną;

2. w zakresie czynów zarzuconych w **pkt. 1 i 5**

a) uznaje oskarżonego za winnego tego, że pomiędzy 24 września a 1 października 2019 r. w L., przecinając skobel zabezpieczający drzwi, włamał się do piwnicy K. Z., skąd ukradł jej rower (...) wartości 1.769 zł, który następnie 23 listopada 2019 r. zbył za 400 zł w lombardzie firmy (...), wprowadzając jej pracownika w błąd co do własności pojazdu, przy czym przestępstwa tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia ponad roku pozbawienia wolności za czyn z art. 279 § 1 K.k. popełniony w warunkach art. 64 § 1 k.k.;

b) przestępstwo to kwalifikuje z art. 279 § 1 K.k. w zw. z art. 64 § 2 K.k.

3. w ramach czynów zarzuconych w **pkt. 3 i 6**

a) uznaje oskarżonego za winnego tego, że między 28 listopada i 12 grudnia 2019 roku w L., poprzez przecięcie skobla włamał się do piwnicy K. S., kradnąc jej rower (...) wartości 1.249 zł, który następnie 12 grudnia 2019 r. zbył za 350 zł w lombardzie firmy (...), wprowadzając jej pracownika w błąd co do własności roweru, przy czym przestępstwa tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia ponad roku pozbawienia wolności za czyn z art. 279 § 1 K.k. popełniony w warunkach art. 64 § 1 k.k.

b) przestępstwo to kwalifikuje z art. 279 § 1 K.k. w zw. z art. 64 § 2 K.k.

4. co do czynów zarzuconych w **pkt. 2 i 7**

a) uznaje oskarżonego za winnego tego, że w okresie między 23 a 29 listopada 2019 r. w L., po przecięciu skobla, dostał się do piwnicy P. K. i skradł z niej jego wkrętarkę H. wraz z dwoma akumulatorami, ładowarką i walizką o wartości

400,00 zł, które następnie 29 listopada 2019 r. zbył za 100 zł w lombardzie firmy (...), wprowadzając jej pracownika w błąd co do własności wymienionych przedmiotów, przy czym przestępstwa tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia ponad roku pozbawienia wolności za czyn z art. 279 § 1 K.k. popełniony w warunkach art. 64 § 1 k.k.

b) przestępstwo to kwalifikuje jako wypadek mniejszej wagi z art. 279 § 1 K.k. w zw. z art. 283 K.k. i w zw. z art. 64 § 2 K.k.

5. przestępstwo zarzucone w pkt. 4 a przypisane zaskarżonym wyrokiem w pkt. I uznaje za wypadek mniejszej wagi z art. 279 § 1 K.k. w zw. z art. 283 K.k. i w zw. z art. 64 § 2 K.k.

6. za przestępstwa opisane powyżej w ppkt. 2 i 3 na podstawie art. 279 § 1 K.k. w zw. z art. 64 § 2 K.k. w zw. z art. 91 § 1 K.k. wymierza oskarżonemu rok i 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;

7. za przestępstwo przypisane niniejszym wyrokiem w ppkt. 4 oraz zarzucone w pkt. 4 a przypisane zaskarżonym wyrokiem w pkt. I na mocy art. 279 § 1 K.k. w zw. z art. 283 K.k. w zw. z art. 64 § 2 K.k. i w zw. z art. 91 § 1 K.k. wymierza oskarżonemu 4 (cztery) miesiące pozbawienia wolności;

8. na zasadzie art. 91 § 2 K.k. w zw. z art. 85 § 1 K.k. i art. 86 § 1 K.k. treści obowiązującej do dn. 23.6.2020 r.

a) łączy kary z **pkt. 6 i 7**

b) wymierza **karę łączną roku i 4 (czterech) miesięcy** pozbawienia wolności;

9. uchyla rozstrzygnięcie w pkt. IV

10. przyjmuje, że:

a) zaliczenie z pkt. V dotyczy kary łącznej;

b) rozstrzygnięcie w pkt. VII odnosi się wyłącznie do wydatków.

II W pozostałym zakresie wyrok ten utrzymuje w mocy.

III Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. C. wynagrodzenie za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym w kwocie 516 (pięćset szesnaście) złotych 60 groszy.

IV Zwalnia oskarżonego od opłaty za obie instancje oraz wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciąża Skarb Państwa.

Artur Achrymowicz

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 727/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie sygn. III K 513/20 z dn. 25.8.2020 r.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

obrońca

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości co do czynów przypisanych w pkt. II	
	#	co do kary w odniesieniu do czynu z pkt. I oraz kary łącznej
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
---	--	--

1.4. Wnioski

#	Uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Obrazy art. 286 § 1 K.k. przez uznanie czynności zarzuconych w pkt. 5, 6 i 7 za odrębne przestępstwa.	# zasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Odniesienie się do argumentacji Sądu Rejonowego oraz Skarżącej wymaga zamieszczenia ogólnych uwag o charakterze porządkującym:</p> <p>Otóż podstawowym warunkiem sensowności jakichkolwiek poważnych rozważań prawniczych, w tym – jak w sprawie niniejszej – co do odrębności czynów z pkt. 5-7 od czynów – odpowiednio – z pkt. 1, 3 i 2, jest precyzja</p>		

języka i konsekwentne używanie pojęć w tym samym znaczeniu. Oszustwo w języku potocznym, to tyle, co świadome wprowadzenie w błąd lub wyzyskanie czyjegoś błędu. W języku prawniczym, to zachowanie o zespole znamion określonych w art. 286 § 1 K.k. Treść „oszustwa” w języku prawniczym jest zatem bogatsza, a zakres tego pojęcia węższy. Oczywistym jest, że znaczenia słowa „oszustwo” w obu tych ujęciach się nie pokrywają, więc nie powinny być używane zamiennie. Natomiast, jeśli tak się dzieje, rozumowania nie może być poprawne.

W ocenie Sądu Okręgowego przedmiot kradzieży (w rozumieniu art. 278-281 K.k.) może stać się następnie przedmiotem oszustwa (w rozumieniu art. 286 § 1 K.k.) popełnionego przez jej sprawcę. Warunkiem – rzecz prosta – jest wypełnienie owym oszustwem wszystkich znamion art. 286 § 1 K.k. (w tym podjęcie działania o cechach oszustwa w potocznym znaczeniu, np. przez fałszywe zapewnienie albo wyzyskanie błędnego mniemania o właściwości rzeczy, będącej przedmiotem transakcji lub też co do okoliczności leżących poza nią, lecz mających wpływ na zawarcie transakcji na niekorzystnych dla pokrzywdzonego warunkach – np. w kwestii rzekomej nagłej zmiany relacji rynkowych, czy też planowanej zmiany regulacji podatkowej albo też wprowadzenia ograniczeń obrotu).

Nie jest natomiast oszustwem w rozumieniu art. 286 § 1 K.k. wprowadzenie kogoś w błąd, czy wyzyskanie jego błędu, a przez to doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jeśli

sprawca nie działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Skoro zaś K. K. zbył skradzione rzeczy za ułamek (20-25%) ich obiektywnej wartości, rezygnując z możliwości uzyskania cen na poziomie rynkowym na rzecz szybkiego, lecz niewielkiego zysku, to o korzyści majątkowej z tych transakcji, stanowiących oszustwa w potocznym znaczeniu tego słowa, po stronie oskarżonego nie może być mowy.

Zatem jego działania objęte zarzutami w pkt. 5-7 nie wypełniają znamion art. 286 § 1 K.k. Nie mogą więc one stanowić (odrębnych) przestępstw.

Ubocznie już tylko, w nawiązaniu do uwagi wstępnej, zasygnalizować wypada pewien deficyt precyzji, jeśli nie wprost wewnętrzną sprzeczność, myśli zawartej w ostatnim akapicie uzasadnienia zaskarżonego wyroku na k. 300 a sprowadzającej się do stwierdzenia, iż mimo tożsamości przedmiotu ochrony, nie można mówić o jego identyczności (rzecz jasna jest to kwestia definiowania obu tych podjęć, choć – w ocenie Sądu Okręgowego – są one synonimami, a już z pewnością bezdyskusyjnym jest, iż słowa „Nie mniej” użyte w 2. zdaniu tego akapitu – niewątpliwie wbrew intencji Sądu Rejonowego i logice zdania – oznaczają przeczenie z przysłówkiem „mało” w stopniu wyższym, natomiast spójnik „niemniej” wymaga zastosowania pisowni łącznej.

Wniosek

<p>O zmianę wyroku przez umorzenie postępowania co do czynów z pkt. 5, 6 i 7 aktu oskarżenia.</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Gdyby czyny przypisane oskarżonemu w pkt. II miały stać się przedmiotem odrębnego postępowania, zwłaszcza po uprzednim skazaniu sprawcy za kradzież rzeczy mających stanowić następnie przedmiot oszustw, zastosowanie niewątpliwie winna znaleźć dyspozycja art. 17 § 1 K.p.k. tj. należało by odmówić wszczęcia postępowania, a gdyby zostało ono jednak wszczęte, powinno zostać umorzone.</p> <p>Na etapie postępowania odwoławczego – w myśl art. 437 § 2 K.p.k. – umorzenie nie byłoby możliwe w trybie postulowanej zmiany, lecz wymagało by uprzedniego uchylecia wyroku.</p> <p>Natomiast w realiach sprawy niniejszej, skoro K. K. oskarżony został zarówno o kradzież, jak i późniejsze zbycie skradzionych ruchomości przez wprowadzenie nabywcy w błąd co do ich stanu prawnego, to dla oddania pełnego obrazu jego przestępczej działalności, opisy czynów należało zmodyfikować tak, by zawierały oba omawiane elementy, tj. obok samej kradzieży także czynności współukarane następce (konsumpcja owoców przestępstwa w postaci kradzieży poprzez ich odpłatne zbycie).</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Obrazy art. 46 § 1 K.k. przez orzeczenie obowiązku naprawienia</p>	<p># zasadny</p>

	szkód mających wynikać z czynów przypisanych w pkt. II.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Spółka, prowadząca lombardy, w których oskarżony zbył skradzione uprzednio przedmioty, choć rzecz jasna poniosła szkodę, nie jest podmiotem, którego dobro zostało naruszone bezpośrednio w rozumieniu art. 49 § 1 K.p.k.		
Wniosek		
O zmianę wyroku przez uchylenie obowiązku naprawienia szkody.	# zasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zasadność zarzutu.		
3-3.	Rażącej niewspółmierności kary za czyn z pkt. I.	# zasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd I instancji zważył co prawda wszystkie istotne okoliczności, stanowiące przesłanki wymiaru kary (choć nie uwzględnił podniesionego przez Skarżącą sposobu wykorzystania środków uzyskanych z przestępstwa, tj. przeznaczenia ich na niezbędne utrzymanie rodziny - k. 301v), jednak najwyraźniej przecenił wagę		

naruszonych dóbr oraz uprzednią karalność oskarżonego.	
Wniosek	
O zmianę wyroku przez złagodzenie kary do roku.	# częściowo zasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Trafność zarzutu co do zasady. Sąd Okręgowy nie rozpatrywał in concreto wymiaru kary za czyny zarzucone w pkt. 1-4 a przypisane przez Sąd Rejonowy w pkt. 1 gdyż dwa z nich (z pkt. 2 i 4 aktu oskarżenia) potraktował jako wypadki mniejszej wagi, co w konsekwencji prowadzić musiało do wymierzenia za nie – na zasadzie art. 91 § 1 K.k. – odrębnej kary, która z kolei podlegała połączeniu z karą za dwa pozostałe występki (z pkt. 1 i 3 aktu oskarżenia).	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	Niewielka wartość mienia objętego zarzutami z pkt. 2 i 4 aktu oskarżenia.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Sformułowanie „w wypadku mniejszej wagi” wskazuje, iż przesłanki oceny winny ograniczać się do okoliczności owego wypadku, czyli samego czynu, a nie obejmować faktów leżących poza nim, w tym zwłaszcza rysów osobowości, czy uprzedniej karalności sprawcy.	

<p>Stosownie do powyższego zapatrywania – na zasadzie art. 455 K.p.k. – sąd odwoławczy zobligowany był do skorygowania kwalifikacji czynów.</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Opisy czynów zarzuconych w pkt. 1, 2 i 3 oraz 5, 6 i 7. Kwalifikacja prawna czynu zarzuconego w pkt. 4. Kary jednostkowe i łączna. Środek kompensacyjny. Opłata za I instancję.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Za zmianą opisów czynów zarzuconych w pkt. 1, 2 i 3 oraz 5, 6 i 7 przemawiały względy wskazane w sekcji 3. pkt. 3. 1. niniejszego uzasadnienia. Za zmianą kwalifikacji prawnej czynu zarzuconego w pkt. 4 – przesłanki powołane w sekcji 4. 4. 1. Kary jednostkowe i łączna ukształtowane zostały w oparciu o ocenę przesłanek wymienionych w sekcji 3. pkt. 3.3. Środek uchylony został ze względów przytoczonych w sekcji 3. pkt 3. 2. Uchylenie rozstrzygnięcia o opłacie za postępowanie przed Sądem I instancji wynikało z dyspozycji art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, wymagającej orzeczenia jednej opłaty za obie instancje.</p>	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji**5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku****6. Koszty Procesu**

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Wydatki z tytułu obrony z urzędu wyklada Skarb Państwa – art. 619 § 1 K.p.k. i art. 618 § 1 pkt 11 K.p.k.
IV	Zgodnie z art. 627 K.p.k. w zw. z art. 629 K.p.k. – wobec skazania – opłata za obie instancje i wydatki postępowania odwoławczego co do zasady obciążają oskarżonego. Względy słuszności, związane z częściową trafnością apelacji, przemawiały jednak za zwolnieniem go od nich na zasadzie art. 624 § 1 K.p.k.

7. PODPIS

Artur Achrymowicz

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skazania w pkt. II. Orzeczenie kary łącznej. Orzeczenie środka kompensacyjnego. Wymiar kary w pkt. I.	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary w odniesieniu do czynu z pkt. I		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana